

„Edinost“
 Izstaja enkrat na dan, razun nedelj in
 praznikov, ob 6. uri zvečer.
 Naročnina znaša:
 za celo leto 24 kron
 za pol leta 12 „
 za četrt leta 6 „
 za en mesec 2 kroni
 Naročnino je plačevati naprej. Na na-
 ročbe brez priložene naročnine se uprava
 ne ozira.
 Po tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
 samezne številke po 6 stotink (3 nvč.);
 izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi
 se računajo po vrstah v petitu. Za več-
 kratno naročilo s primernim popustom
 Poslana, osmrtnice in javne zahvale do-
 mači oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu.
 Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo.
 Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema upravništvo. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
 ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in
 sprejema inšertov v ulici Molin
 piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Volilci V. kurije!

Za dan 3. januarja 1901. ste poklicani, da si izvolite svojega poslanca za državni zbor. Ker v V. kuriji volijo vsi stanovi (vsaki državljani možkega spola, ki je dovršil 24. leto in biva vsaj 6 mesecev v tej občini) in ker so koristi in težnje istih mnogovrstne, je naloga zastopnika V. kurije jako važna in težavna. Zato treba, da je kandidat na višini svoje naloge, vnet za ljudski blagor, ter voljan in sposoben v to, in da se poteza neustrašno posebno za nižje, tlačene in odvisne stanove, ki v ostalih kurijah ali sploh niso, ali pa so premalo zastopani.

In tak kandidat, priporočen po volji ljudstva, je

Dr OTOKAR RYBÁŘ

odvetnik v Trstu.

Isti je popolnoma več v političnih stvareh, pozna temeljito razmere in potrebe naše države in posebno Trsta in okolice. Dičijo ga poleg poštenega, neomadeževanega in blagega značaja odlične duševne zmožnosti, praktična izkušnost, izredna zgovornost, popolno znanje slovenskega, nemškega in italij. jezika, neutrudna delavnost in požrtvovalnost ter vnetost za blagor ljudstva in za njegov pravi napredek. V politiki stoji na stališču enakopravnosti in pravičnosti za vse narodnosti in za vse stanove v naši državi. On je vsikdar branil koristi nižjih tlačanih in odvisnih slojev proti njihovim zatiralcem in zato bodo imeli v njem, na vse strani neodvisnem možu, neustrašenega branitelja ne le delalci, kmetje in obrtniki, temveč tudi uradniki in državni uslužbenci, kateri so potrebni zboljšanja njih materijalnih in službenih razmer, da bodo mogli dostojno izpolnjevati dolžnosti svojega poklica. Dočim si je ohranil čisto, nesebično, vsakemu človeku prirojeno ljubezen do svojega rodu, ga ista vendar ni mogla zaslepiti, da bi delal krivico drugim narodnostim ter je dejanski pokazal, da hoče pomoči vsem potrebnim brez razlike narodnosti.

Potezal se bo **za splošno, direktno, enako volilno pravico.**

Volilci!

Od tega kandidata smete pričakovati, da bode uspešno deloval za zboljšanje nezdravih socijalnih, materijalnih in političnih razmer občine tržaške in da se ne pridruži takim poslancem, ki tujega vladarja imenujejo **svojega** kralja. To je resen kandidat pozitivnega dela, zdravega napredka, a ne mož praznih fraz.

Prihitite vsi na volišče in zapišite na svoj volilni listek ime:

Dr. Otokar Rybář.

Volilci V. kurije!

S tem, da oddaste svoje glasove takemu vrednemu kandidatu, dokažete, da ste zdreli za splošno volilno pravico!

Centralni volilni odbor.

Samo ne z Dalmacijo!

V Zagrebu, 12. dec. 1900.

Ko je madjarski minister za trgovino, Hegedüs, vsprejemal deputacijo liške županije, došle priporočati se mu za gradnjo jedne železniške proge v bivši gornji Krajini, je obljubil, da hoče stvar proučiti, a je prista-vil: ako se bo železnica zidala, se zgodi to samo pod nekimi predpogoji. Med temi predpogoji, ki onemogočujejo gradnjo železnice, je tudi ta, da se ista ne bi smela zvezati z Dalmacijo. Ume se, da madjarski minister, ko je stavljaj tudi ta predpogoj, ni govoril z nikakega go-spodarskega stališča. Ako bi se gornjekrajiška železnica združila z Dalmacijo, bi ista go-tovo ne imela nikake škode od tega, marveč bi imela korist. Razun tega bi se nje priklju-ček k Dalmaciji ne mogel zgoditi nikjer drugje, nego pri Kninu; v ta namen pa bi

trebalo sporazumljenja mej obema vladama, dunajsko in budimpeštansko.

Prazno je bilo torej, da je minister sta-vil rečeni deputaciji ta predpogoj. No vendar, zakaj ga je stavil? Odgovoriti je hotel na vse razne izraze ogorčenja, ki so te zadnje dni padali v Dalmaciji proti madjarski vladi. Z drugimi besedami: minister se je hotel ma-ščeovati.

Madjarska vlada je kriva, ako se, vsaj za sedaj, železnica od Bugojna do Splita ne bo gradila. Da-li pa imajo Dalmatinci več vzroka za pritožbe proti madjarski vladi, nego radi popustljivosti avstrijske vlade, to je drugo vprašanje. Na vsaki način madjarska vlada ni brez krivde ter so tudi tožbe proti njej popolnoma opravičene. Avstrijska vlada je — po svoji stari navadi — slabotna, do-čim madjarska vlada žrtvuje svojemu šovi-nizmu napredek jedne cele pokrajine ter in-

terese vse monarhije. Minister sporoča sedaj Dalmatincem, ne le, da se železnica Bugojno-Split ne bo gradila, ampak da bo on — v kolikor bo od njega odvisno — nasprotoval vsaki drugi železnici, ako bi se imela pri-ključiti Dalmaciji.

Nam se zdi, da se je gospod minister močno spozabil, tako, da se njegovo sporočilo Dal-matincem ne da kvalificirati z nobenim ime-nom. Vse mora pasti in propasti, samo da bo zadoščeno madjarski maščevalnosti!

Nočemo preiskovati, v koliko je mini-stra v njegovi razburjenosti in spozabi vodila nasprotnost vsemu, kar je hrvatsko. Vsakdo uvideva, da bi železnica, ki bi Dalmacijo ma-terijalno približala k Hrvatski, veliko pripo-mogla tudi do političkega zblizanja. To velja v obče za vsako železnico dalmatinsko-hrvat-sko, a posebno za gornjo-krajiško. Danes, ko proga Split-Knin leži v zraku, in sicer zato,

ker bi bila le odkrhnjena proga, po našem menenju ni nade, da bi se mogla zgraditi proga Knin-Zadar. Ona prvo imenovana bi nekoliko koristila lokalnemu prometu in mnogokateri se bo raje vozil z železnico nego s kočijo ali vozom. Ali dalmatinska trgovina v obče in ona zadarskega pristanišča posebej, bi imela malo koristi od nje. Ako pa bi bil Knin spojen z gornjo-krajiško železnico, bi se potreba proge Knin-Zadar usilila sama po sebi, ker bi bil potem Zadar preko nje postavljen v zvezo z železniško mrežo monarhije. A najbližja in najneposrednejša zveza Zadra bi bila z Liko in v obče s Hrvatsko. Od te zveze bi Zadar oživil in njegova trgovina bi znatno posko-čila. Zadar bi imel tedaj svoj materijalni preporod zahvaliti Hrvatski, s katero bi sto-pil v vsakdanje in neposredno obratovanje. Da bi se narodna hrvatska misel mnogo oko-ristila na tem, tega ne treba dokazovati.

